

กฤษตราวง

กำหนดความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น
จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น และการร้องขอรับและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากภัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๖๐ วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบังคับติดตามประกาศเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเรียกพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎหมาย ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น มีดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย ได้แก่

(ก) ค่ายา ค่าอาหารทางเล่นเดือด ค่าอุบัติเหตุ และอื่น ๆ ท่านองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษา

(ข) ค่าวัสดุเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา รวมทั้งค่าซ่อมแซม

(ค) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค ทั้งนี้ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่นท่านองเดียวกัน

(ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

(จ) ค่าพาหนะผู้ประสบภัยไปโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต ได้แก่

(ก) ค่าปลงศพ

(ข) ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นที่เกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัย

ข้อ ๓ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหายต่อร่างกาย

(๒) จำนวนสามหมื่นห้าพันบาท สำหรับความเสียหายด้วยชีวิต

(๓) จำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่ถึงแก่ความตายหลังจากการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

ข้อ ๔ การว้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ยื่นคำร้องขอตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด และต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ในสิ่งจัดการและบริการที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

(๒) ความเสียหายด้วยชีวิต

(ก) สำเนาบัตรประจำตัว

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้นเป็นผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี

(ค) สำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเพราการประสบภัยจากรถ

(๓) ในกรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตายหลังจากการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ให้มีหลักฐานตาม (๑) และ (๒)

ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัย หรือญาติหรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี ร้องขอแทนได้

ในการนี้ผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย ให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอและต้องมีหลักฐานตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี พร้อมด้วยหลักฐานที่แสดงการเป็นทายาทโดยธรรม

ข้อ ๕ การว้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัยต้องกระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๖ การจ่ายค่าเลี้ยงหายเมืองตัน ให้ปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ให้จ่ายแก่ผู้ประสบภัย หรือโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล
ที่ยืนคำร้องขอแทนผู้ประสบภัย

(๒) ให้จ่ายเป็นเงินสดหรือเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า

(๓) ให้จ่ายให้เสร็จเรียบร้อยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ
ตามข้อ ๕ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรุบผิด

ข้อ ๗ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงชื่อ) วัฒนา เมืองสุข

(นายวัฒนา เมืองสุข)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ ๑๙๑ ตอนที่ ๒๙ ก ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙